

Organisation for Islamic Cooperation (OIC)

- [Despre OIC](#)
- [Studiu de caz: OIC și relația cu India](#)

Despre OIC

Istoric

Organizația de Cooperare Islamică (OCI) este a doua cea mai mare organizație după Națiunile Unite, cu un număr de 57 de state răspândite pe patru continente. Organizația este vocea colectivă a lumii musulmane. Se străduiește să protejeze interesele lumii musulmane în spiritul promovării păcii și armoniei internaționale.

Organizația a fost înființată ca urmare a unei decizii a summit-ului istoric care a avut loc la Rabat, Regatul Maroc, 25 septembrie 1969, în urma incendiului criminal al Moscheii Al-Aqsa din Ierusalimul ocupat.

În 1970, a avut loc prima reuniune a Conferinței Islamice a Ministrului de Externe (ICFM) la Jeddah, care a decis să înființeze un secretariat permanent la Jeddah condus de secretarul general al organizației. Dr. Yousef Ahmed Al-Othaimen este al 11-lea secretar general care și-a asumat funcția în noiembrie 2016.

Prima Cartă a OCI a fost adoptată de cea de-a 3-a Sesiune ICFM desfășurată în 1972. Carta a stabilit obiectivele și principiile organizației și scopurile fundamentale pentru a consolida solidaritatea și cooperarea între statele membre. În ultimii 40 de ani, numărul de membri a crescut de la 30 la 57 de state. Carta a fost modificată pentru a ține pasul cu evoluțiile care au avut loc în întreaga lume. Actuala Cartă a OCI a fost adoptată de cel de-al unsprezecelea Summit Islamic desfășurat la Dakar în perioada 13-14 martie 2008 pentru a deveni pilonul viitoarei acțiuni islamice OCI, în conformitate cu cerințele secolului XXI.

Organizația are relații consultative și de cooperare cu ONU și alte organizații interguvernamentale pentru a proteja interesele vitale ale musulmanilor și pentru a lucra pentru soluționarea conflictelor și disputelor care implică statele membre. Pentru a proteja adevăratele valori ale islamului și ale musulmanilor, organizația a luat diverse pași pentru a elimina percepțiile greșite și a susținut cu fermitate eliminarea discriminării împotriva musulmanilor sub toate formele și manifestările.

Statele membre ale OCI se confruntă cu multe provocări în secolul 21 și pentru a aborda aceste provocări, cea de-a treia sesiune extraordinară a Summit-ului islamic desfășurat la Mecca în decembrie 2005, a stabilit modelul denumit „Programul de acțiune pe zece ani”. S-a încheiat cu succes la sfârșitul anului 2015. De atunci a fost adoptat un program succesor pentru următorul deceniu (2016-2025).

Noul program OIC-2025 este ancorat în prevederile Cartei OCI și se concentrează pe 18 domenii prioritare cu 107 obiective. Domeniile prioritare includ probleme de pace și securitate, Palestina și Al-Quds, reducerea sărăciei, combaterea terorismului, investiții și finanțe, securitate alimentară, știință și tehnologie, schimbări climatice și durabilitate, moderare, cultură și armonie interconfesională, abilitarea femeilor, acțiune umanitară islamică comună, drepturile omului și buna guvernare.

Printre organele cheie ale OCI se numără: Summit-ul Islamic, Consiliul Miniștrilor de Externe (CFM), Secretariatul General, pe lângă Comitetul Al-Quds și trei comitete permanente preocupate de știință și tehnologie, economie și comerț, precum și informație și cultură. Există, de asemenea, organe specializate sub steagul OCI, inclusiv Banca Islamică de Dezvoltare și Organizația Islamică pentru Educație, Știință și Cultură, precum și organe subsidiare și afiliate care joacă un rol vital în stimularea cooperării în diferite domenii între statele membre OCI[1].

Structură

Organizația pentru Cooperare Islamică are 57 de membri, dintre care 56 sunt și state membre ale Națiunilor Unite, excepția fiind Palestina. Unii membri, în special în Africa de Vest și America de Sud, sunt – deși cu populații musulmane mari – nu neapărat țări cu majoritate musulmană. Câteva țări cu populații musulmane semnificative, cum ar fi Rusia și Thailanda, sunt state observatoare. Populația colectivă a statelor membre OCI este de peste 1,9 miliarde în 2018.

Siria a fost suspendată din OCI pe 15 august 2012, ca răspuns la reprimarea violentă de către guvern a revoltei din țară.[2]

SECRETARIATUL GENERAL

A fost înființat de Prima Conferință Islamică a Miniștrilor de Externe, desfășurată la Jeddah, Regatul Arabiei Saudite, în februarie 1970. Este condus de un Secretar General care este Șef Administrativ al Organizației.

Secretarul general:

Secretarul general este ales de Consiliul Miniștrilor de Externe pentru o perioadă de cinci ani, care poate fi reînnoită o singură dată. Secretarul general este ales dintre resortisanții statelor membre, în conformitate cu principiile distribuției geografice echitabile, rotației și șanselor egale pentru toate statele membre, ținând cont de competența, integritatea și experiența.

Secretarul general își asumă următoarele responsabilități:

- aduce la cunoștința organelor competente ale Organizației chestiunile care, în opinia sa, pot servi sau pot afecta obiectivele Organizației;
- urmărește punerea în aplicare a deciziilor, rezoluțiilor și recomandărilor Summit-urilor islamice și ale Consiliilor miniștrilor de externe și ale altor reuniuni ministeriale;

- furnizează statelor membre documente de lucru și memorandumuri, în punerea în aplicare a deciziilor, rezoluțiilor și recomandărilor Summit-urilor Islamice și ale Consiliilor Miniștrilor de Externe;
- coordonează și monitorizează activitatea organelor relevante ale Organizației;
- întocmește programul și bugetul Secretariatului General;
- Promovează comunicarea între statele membre și facilitează consultările și schimbul de opinii, precum și diseminarea de informații care ar putea fi de importanță pentru statele membre;

Organele din cadrul Organizației Cooperării Islamice (OCI) au fost înființate în conformitate cu deciziile luate de Summit-ul Islamic sau de Consiliul Miniștrilor de Externe. Statele membre devin automat membre ale acestor organe, iar bugetele acestora sunt aprobate de Consiliul Miniștrilor de Externe. Printre acestea se numără: Centrul de Cercetare și Formare Statistică, Economică, Socială pentru Țările Islamice (SESRIC), Centrul de cercetare pentru istorie, artă și cultură islamică (IRCICA), Universitatea Islamică de Tehnologie (IUT), Centrul Islamic pentru Dezvoltarea Comerțului (ICDT), Academia Internațională Islamică de Fiqh (IIFA), Fondul de Solidaritate Islamică și Waqf-ul său (ISF). Aceste organe au cunoscut o împărțire administrativă, în comisii specializate și permanente.

Acestea sunt stabilite în cadrul Organizației Cooperării Islamice (OCI) în conformitate cu deciziile Summit-ului Islamic sau ale Consiliului Miniștrilor de Externe. Calitatea de membru la aceste organe este opțională și deschisă statelor membre OCI. Bugetele acestora sunt independente de bugetul Secretariatului General și de cel al organelor subsidiare și sunt aprobate de organele lor legislative respective, în conformitate cu statutele lor.

Până în prezent, au fost înființate patru instituții specializate și sunt situate în diferite capitale și orașe din lumea islamică, acestea fiind: Banca Islamică de Dezvoltare (BID), Organizația Islamică pentru Educație, Știință și Cultură (ISESCO), Uniunea Islamică de Radiodifuziune (IBU), Uniunea agențiilor de presă din statele membre OCI (UNA), Comitetul Islamic al Semilunii Internaționale (ICIC), Organizația pentru Știință, Tehnologie și Inovare (STIO), Organizația Islamică pentru Securitate Alimentară (IOFS) Organizația pentru Dezvoltarea Femeilor (WDO) din statele membre OCI.

Pentru a promova probleme de importanță critică pentru Organizație și statele sale membre, Organizația a format următoarele Comitete Permanente: Comitetul Al Quds, Agenția Bayt Mal Al Quds, Comitetul permanent pentru informare și afaceri culturale (COMIAC), Comitetul Permanent pentru Cooperare Economică și Comercială (COMCEC), Comitetul permanent pentru cooperare științifică și tehnologică (COMSTECH).[3]

Obiective

Obiectivele OCI sunt prevăzute în Carta OCI și vizează respectarea integrității statelor membre, promovarea intereselor fiecăruia, respectarea drepturilor și consolidarea cooperării. Printre acestea amintim:

- consolidarea legăturilor de fraternitate și solidaritate între statele membre;
- salvarea și protejarea intereselor comune și a cauzelor legitime ale statelor membre, având în vedere provocările cu care se confruntă lumea islamică în special și comunitatea internațională în general;
- Să respecte dreptul la autodeterminare și la neamestec în treburile interne și să respecte suveranitatea, independența și integritatea teritorială a fiecărui stat membru;
- Să asigure participarea activă a statelor membre la procesele globale de luare a deciziilor politice, economice și sociale pentru a-și asigura interesele comune;
- Să-și reafirme sprijinul pentru drepturile popoarelor, așa cum sunt stipulate în Carta ONU și în dreptul internațional;
- Să consolideze cooperarea economică și comercială intra-islamică cu scopul de a realiza integrarea economică care să conducă la înființarea unei piețe comune islamice;
- Să depună eforturi pentru a obține o dezvoltare umană durabilă și de bunăstare economică între statele membre;
- Să protejeze și să apere imaginea adevărată a Islamului, să combată defăimarea Islamului și să încurajeze dialogul între civilizații și religii;
- Să consolideze și să dezvolte știința și tehnologia și să încurajeze cercetarea și cooperarea între statele membre în aceste domenii;

Carta a stabilit, de asemenea, câteva principii importante:

- Toate statele membre se angajează să respecte scopul și principiile Cartei Națiunilor Unite;
- Statele membre sunt suverane, independente și egale în drepturi și obligații;
- Toate statele membre își soluționează litigiile prin mijloace pașnice și se abțin de la utilizarea sau amenințarea cu utilizarea forței în relațiile lor;

- Toate statele membre se angajează să respecte suveranitatea națională, independența și integritatea teritorială a celorlalte state membre și se abțin de la amestecul în treburile interne ale altora;
- Statele membre susțin și promovează, la nivel național și internațional, buna guvernare, democrația, drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și statul de drept;
- Din punct de vedere istoric, cea mai mare provocare cu care se confruntă OCI este capacitatea sa de a stabili un consens între membrii săi. Existența OCI se bazează pe ideea că există o comunitate între membrii săi care este mai puternică decât orice: islamul. Cu toate acestea, există numeroase alte diferențe importante între statele membre, de la limbă și cultură, la istoria politică și locația geografică..[4]

Finanțare

Bugetele instituțiilor afiliate sunt independente. Bugetele acestora sunt independente și aprobate de organele lor legislative respective, așa cum este stipulat în statutul acestora (Carta OCI, Capitolul III - XIII).

Referințe

1. <https://www.icnl.org/resources/civic-freedom-monitor/oic>
2. https://www.oic-oci.org/page/?p_id=38&p_ref=14&lan=en
3. <https://www.fp7-frame.eu/wp-content/uploads/2016/09/Deliverable-5.3.pdf>
4. 707.pdf

---

[1] <https://www.oic-oci.org/states/?lan=en>

[2] <https://www.icnl.org/resources/civic-freedom-monitor/oic>

[3] https://www.oic-oci.org/page/?p_id=38&p_ref=14&lan=en

[4] <https://www.icnl.org/resources/civic-freedom-monitor/oic>

Studiu de caz: OIC și relația cu India

Islamul este a doua religie ca mărime din India după hinduism. Aproximativ 15% din populația Indiei, sau 201 milioane de oameni, profesează islam (estimare 2018).[1]

Acest lucru face din India țara cu cea mai mare populație musulmană în afara țărilor cu majoritate musulmană. Cu toate acestea, relația Indiei cu Pakistan a fost întotdeauna tensionată și are un impact direct asupra relațiilor India-OIC, deoarece Pakistanul este membru fondator al OIC. India a făcut presiuni ca OIC să admită India ca membru, argumentând că aproximativ 11% din toți musulmanii din întreaga lume trăiesc în India. Pakistanul se opune aditerii Indiei la OIC.[2]

Pakistanul invocă problemele legate de drepturile omului și problemele cămirilor de pe teritoriul indian Jammu și Kashmir drept motive pentru a se opune aderării Indiei la OIC.[3]

Lumea musulmană a avut tendința de a sprijini Pakistanul mai degrabă decât India în cazul unor dezacorduri între cele două țări. Cu toate acestea, rolul OIC în problema Kashmir-ului este că India are cea mai mare minoritate musulmană și acești oameni și-au exprimat dorința de a se alătura OIC. În timp ce la primul summit islamic de la Rabat în 1969, problema Kashmir-ului nu a apărut, s-a discutat despre apartenența celor 60 de milioane de musulmani care trăiesc în India în OIC. Șeful delegației indiene, ambasadorul de atunci în Maroc, s-a adresat chiar la adunare. Deși generalul Yahya Khan al Pakistanului a fost de acord, el și-a exprimat nemulțumirea extremă față de includerea unui reprezentant non-musulman.[4] Yahya Khan a luat atitudine împotriva Indiei și a amenințat că va boicota summit-ul, ceea ce a dus la o controversă majoră. Diferențele dintre India și Pakistan au determinat Islamabad să excludă India de la ultima sesiune a conferinței din 1969 și de la toate summit-urile ulterioare.

Un atac sinucigaș asupra forțelor indiene din 14 februarie 2019, urmat de lovituri aeriene indiene, a dus la un impas militar între India și Pakistan.[5]

Ministrul indian de externe Sushma Swaraj a fost invitat la OIC pentru a găsi o soluționare a conflictului. Pakistanul s-a opus acestei evoluții și a cerut excluderea Indiei de la summit, invocând disputa din Kashmir și încălcarea indiană a spațiului aerian al Pakistanului, în timp ce India a spus că are dovezi ale atacurilor sale sub formă de filmări SAR.[6]

OIC a convocat o reuniune de urgență a Grupului de contact Kashmir la cererea Pakistanului, care a avut loc la 26 februarie 2019. OIC a sfătuit Pakistanul și India să facă dovadă de reținere.

Pentru prima dată în cinci decenii, Emiratele Arabe Unite l-au invitat pe ministrul indian de externe, Sushma Swaraj, să participe la cea de-a 46-a reuniune plenară inaugurală a miniștrilor de externe OIC, desfășurată la

Abu Dhabi în perioada 1-2 martie, în legătură cu obiecțiile tenace ale Pakistanului.[7] Pakistanul a boicotat întâlnirea și a refuzat invitația către India. Swaraj a vorbit la întâlnire și și-a exprimat îngrijorarea cu privire la răspândirea terorismului. Mai mult decât atât, la 18 aprilie 2020, OCI a emis o declarație prin care cere guvernului Narendra Modi din India să ia măsuri urgente pentru a „opri valul în creștere al islamofobiei”, deoarece naționaliștii hinduși vizează musulmanii indieni și îi acuză că răspândesc boala coronavirus din 2019.[8]

---

[1] <https://www.census2011.co.in/religion.php>

[2] <https://web.archive.org/web/20110726132323/http://arabnews.com/world/article464642.ece>

[3] <https://web.archive.org/web/20120118195555/http://www.caribbeanmuslims.com/blogs/116/Eight-Countries-Seek-OIC-Membership.html>

[4] <https://www.dawn.com/news/1465810>

[5] https://www.jstor.org/stable/24711087?seq=1#metadata_info_tab_contents

[6] <https://www.indiatimes.com/news/india/defence-establishment-has-evidence-of-air-strikes-in-balakot-in-terms-of-sar-imagery-363053.html>

[7] <https://www.livemint.com/politics/news/india-invited-as-guest-of-honour-to-oic-meet-sushma-swaraj-to-attend-1550913750935.html>

[8] <https://www.aljazeera.com/news/2020/4/30/why-arabs-are-speaking-out-against-islamophobia-in-india>